

РЕЗУЛЬТАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

В роботі розглянуто поняття ефективності як однієї з основних категорій економіки, яка безпосередньо пов'язана з досягненням остаточного результату розвитку підприємства.

Ефективність діяльності підприємства є дуже важливою, тому що виявляє такі характеристики: як доцільність, результативність, кість та корисність, співвідношення ефекту від усіх видів його діяльності і сукупність витрат на досягнення цього ефекту. Тому, у сучасних умовах набуває особливої актуальності питання підвищення ефективності діяльності підприємств. Серед економічних проблем, що постають перед економікою України, на перший план наукового пошуку виходять питання підвищення ефективності діяльності підприємств.

Загалом ефективність – це категорія, що характеризує продуктивність будь яких затрат тобто комплексне відображення кінцевих результатів використання засобів виробництва і трудових ресурсів.

Ефективність підприємства залежить від багатьох факторів: попиту на продукцію, що випускається, конкурентоспроможності, технічного рівня виробництва, відповідності сучасним вимогам, кваліфікації виробничого і управлінського персоналу. В сучасних умовах підвищення ефективності підприємства є головним стратегічним напрямком розвитку всіх галузей економіки, об'єктивною необхідністю, викликаною вимогами економічних законів.

Основні фактори підвищення ефективності виробництва - це підвищення його технічного рівня, вдосконалення управління, організації виробництва і праці, зміна обсягу і структури виробництва, поліпшення якості природних ресурсів та інші.

Важливо знайти дійові напрямки підвищення ефективності функціонування підприємств. Для розв'язання цього завдання певного значення набуває класифікація чинників його зростання.

У правлінні витратами і ресурсами - перший з напрямків підвищення ефективності діяльності підприємства - відображає першочергову необхідність аналізу ефективності використання наявної матеріальної бази виробництва та живої праці. При цьому слід враховувати рівень завантаження обладнання в часі, структуру собівартості продукції, що виготовляється, з точки зору співвідношення в ній часток амортизації, матеріальних витрат, витрат на оплату праці.

Для оборотних фондів найважливішим показником є швидкість їх обороту, отже, слід проаналізувати чинники її збільшення: зменшення обсягів незавершеного виробництва; удосконалення системи матеріально-технічного забезпечення з метою оптимізації виробничих запасів; прискорення реалізації готової продукції (активізація маркетингової діяльності); зменшення обсягів дебіторської заборгованості.

Також, слід звернути увагу і на інші напрямки раціоналізації використання матеріальних ресурсів: проаналізувати основні причини втрат та нераціонального використання ресурсів; забезпечити обґрунтоване нормування витрат матеріалів; організувати використання вторинних ресурсів; створити систему заохочення за економію сировини, енергії та матеріалів й відпрацювати її дійовість; акцентувати увагу на використанні сучасних високотехнологічних матеріалів.

У межах другого напрямку - розвитку і удосконалення виробництва - здійснюється пошук можливостей підвищення ефективності тих процесів, що відбуваються на підприємстві. Важливою складовою ефективності підприємства, а отже, і значним резервом її підвищення, є організація виробничого процесу. У конкретних умовах підприємства слід проаналізувати всі аспекти, що визначають ефективність організації робіт – від рівня робочого місця окремого робітника чи спеціаліста до рівня підприємства в цілому. Для виробничих підприємств, ураховуючи, звичайно, специфіку їх діяльності,

особливу увагу треба звертати на можливості застосування більш ефективних типів виробництва (масового, великосерійного).

Останнім напрямком підвищення ефективності є технологічний. Вирішення проблеми технологічного відставання особливо актуальне для українських підприємств. Вона має, принаймні, два компоненти: матеріальний та нематеріальний. Перший з них – це удосконалення технічної бази, а другий – організаційно-правові проблеми. На думку багатьох економістів, подолання технічного і технологічного відставання потребує не просто переходу на сучасні технології, а впровадження комплексу відносин, що називається корпоративною культурою.

Тож намагання виділити в оцінці ефективності підприємства та в пошуку шляхів підвищення діяльності зумовлено бажанням спростити розуміння зазначених проблем. Проте ці проблеми комплексні, отже, для їх вирішення слід застосовувати комплексний, системний підхід, ретельно досліджуючи всі підрозділи, служби підприємства та ті процеси, які в них відбуваються.